

پیام حزب کمونیست ایران

به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر در راه است. در این روز میلیونها انسان فارغ از زبان، ملیت، جنسیت، نژاد و مذهب در هر پنج قاره جهان در صفهای به هم پیوسته و فشرده رژه میروند و قدرت جهانی و عزم خود را برای تغییر این جهان وارونه آکنده از ستم و بیعدالتی به نمایش میگذارند. در این روز همه جا پژواک فریاد درد مشترک و اراده مشترک در فضای جهان طنین می اندازد و روز رهائی نهائی را نوید می دهد. این روز بزرگ و این جشن طبقاتی شورانگیز را به همه کارگران جهان شادباش می گوئیم.

در حالیکه نیروی کار و قدرت خلاقه انسان امروز توان آن را یافته است که جهان ما را برای همه ساکنین آن غرق رفاه و آسودگی سازد تا در آزادی و امنیت استعدادها شکوفا شوند طبیعت به تمامی مغلوب اراده انسان گردد و بشریت برای همیشه از شر نظام طبقاتی رها شود، سرمایه داران و جارچیان و قلم به مزدهایشان دنیای آکنده از فقر گرسنگی، شکافهای عمیق طبقاتی، جنگ و ویرانگری را بعنوان سرنوشت محتوم بشر قلمداد می کنند.

با جنگ افروزی و اعمال خشونت امپریالیستی حل تناقضاتی را که خود بانی و عامل بقای آن هستند پیچیده تر می سازند و امنیت جهان را بیش از پیش به مخاطره می اندازند. امروز بنیادگرایان نئولیبرال در کاخ سفید با استراتژی جدیدی که در خاورمیانه و نقاط دیگر جهان در پیش گرفته اند عملاً جریانات افراطی مشابه خود را در قطب مخالف پرورش می دهند تا هم با دامن زدن به ترس و وحشت توده مردم آمریکا از تروریسم کور، زمینه های بقای خود در قدرت را فراهم سازند و هم مبارزات آزادیخواهانه و عدالت طلبانه مردم استثمار شده و ستم دیده را از مسیر خود منحرف سازند. روز اول ماه امسال در عین حال فرصتی است که طبقه کارگر و گرایشها و جریانات ضد کاپیتالیستی در میتینگها و اعتراضاتی که به مناسبت این روز بر پا می شوند به افشای سیاستهای امپریالیستی که می خواهد در میان دریای آتش و خون، رهبری خود را بر مقدرات جهان ما تحمیل کند، بپردازند.

امروز اگر امیدی به بهبود و تغییر در جهان مملو از ستم و بیعدالتی کنونی هست، این امید تنها به نیروی طبقه کارگر آگاه، متشکل و سازمانیافته که هیچ نفعی در حفظ وضع موجود، در جنگ، کشورگشایی و اشغالگری ندارد، قابل تحقق است و طبقه کارگر می تواند با اتکا به نقش مادی نیرومندی که در حیات اجتماعی عصر ما پیدا کرده است با صدای رسا این رسالت تاریخی خود را از هر زمان دیگری استوارتر و جهانی تر در اول ماه مه امسال اعلام دارد.

طبقه کارگر ایران در عین بی حقوقی های فراوان، محرومیت از آزادی های مدنی و حق تشکل و اعتصاب از لحاظ میزان دستمزد و بالا بودن هزینه زندگی روزانه در یکی از سخت ترین دوران حیات خود به سر میبرد. ماهها و گاهاً بیش از یک سال کار بدون دستمزد یا دستمزد ناچیز که هیچ تناسبی با تورم و افزایش نرخ نیازمندیهای روزانه ندارد، ساعت کار طولانی و چند شیفته کار کردن، اخراجهای مداوم و دستجمعی، عدم وجود قانون کار دمکراتیک که حداقل خواست ها و مطالبات طبقه کارگر را در بر داشته باشد، کار وسیع کودکان و زنان با دستمزد ناچیز و..... بخشی از واقعیات زندگی امروز طبقه کارگر ایران را تشکیل میدهند.

در متن چنین مشقات و مشکلاتی است که امروز طبقه کارگر به رویارویی هر روزه با سرمایه داران و دولت اسلامی حامی آنها برخاسته است. آخرین نمونه آن حرکتی است که دهها هزار تن از کارگران صنعت پارچه بافی بهشهر و ایران کنف به آن دست زده اند که از پشتیبانی اکثریت مردم شریف در استان گیلان نیز برخوردار است.

اما خیزش این طبقه و تبدیل شدن آن به محور مبارزات اجتماعی در این دوره، دشمنان رنگارنگ طبقاتی را به چاره جوئی واداشته است. امروز محافلی از مدافعین سرمایه در میان اپوزیسیون جمهوری اسلامی در هماهنگی عملی با اصلاح طلبان حکومتی که نگران رشد و گسترش مبارزات کارگری و جنبش های رادیکال و نیرومند اجتماعی هستند و می دانند که خود توان کنترل آنها نخواهند داشت، می کوشند از دولت آمریکا و سیاستهایش در قبال ایران تصویری نجات بخش دروغین رواج دهند. اما تجربه طبقه کارگر در همه جهان نشان داده است که کارگران و توده های محروم برای رهائی، راهی جز اتکاء به نیروی سازمان یافته و آگاه خود ندارند و امپریالیستها و پادوهای محلی آنها به چیزی جز تأمین مصالح و منافع استثمارگرانه و قدرت طلبانه خود نمی اندیشند.

در مقابل چنین وضعیتی آلترناتیو انسانی و رهاییبخش چیزی جز برقراری حکومت کارگری یعنی حکومت خیل عظیم پدیدآورندگان ثروت و نعمت جامعه بر بنیاد قدرت شوراها و سازمان دادن جامعه سوسیالیستی نیست و جشن پر شور اول ماه مه رسیدن به چنین افق رهایی بخشی را نوید می دهد.

زنده باد اتحاد جهانی طبقه کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

حزب کمونیست ایران

۲۲/آوریل/۲۰۰۳